

algul võeti Alice Tisler vastu VSDT (b)P ridadesse.

Pärast tsarismi kukutamist 1917. aasta veebruaris lülitus Alice Tisler kogu energiaga parteitöösse. Alice paljastas väsimatult eesti kodanlust, kes püüdis natsionalistlike loosungitega eesti tööliste ja sealhulgas ka naistöoliste tä-

Tööraha ustav tütar

(Alice Tisleri 65. sünni-aastapäevaks)

Alice Tisler sündis 4. augustil 1893 Virumaal Kunda vallas põllutöölise perekonnas. Juba noorelt sai Alice tunda puudust, mõisnike ja kapitalistide talumatut rõhumist. Teenistuse otsinguil sõitis ta 1912. aastal Tallinna, kus asus tööle majateenijana. Esimese maailmasõja ajal läks ta tööle Vene-Balti laevaehitustehasesse. Selles tehases, kus tööliste võitlust juhtis monoliitne põrandaalune bolševistlik organisatsioon, hakkas Alice Tisler lugema «keelatud» kirjandust, osa võtma revolutsioonilisest tööst. Ta aitas organiseerida streike ja meeleavaldusi, levitas bolševistlikke lendehti. 1917. aasta

helepanu revolutsiooniliselt võitluselt kõrvale juhtida.

Oktoobrirevolutsiooni ajaloolistel päevadel võtab Alice Tisler aktiivselt osa võitlusest tööraha võimu võidu eest. Edaspidi võtab ta kõige aktiivsemalt osa nõukogude võimu kindlustamisest, esineb töölistekoosolekuil, käib koos punakaartlaste väesalgaga maal abistamas maakehvikuid mõisate konfiskeerimisel.

Alati elurõõmus ja tahtekindel Alice Tisler sütitas oma võitluskaaslaste ammendamatu elujõu ja energiaga, oma kustumatu usuga sotsialismi võidusse.

18. veebruaril 1918 paiskas imperialistlik Saksamaa võit-

lusse Nõukogude Venemaa vastu suured sõjajõud. Kommunistliku partei ja revolutsiooni geeniuse V. I. Lenini üleskutsel asusid tuhanded töölistes ja talupojad oma sotsialistliku isamaa kaitsele.

Noorte punaste väeosade äge lahing saksa okupantidega Nõukogude Eesti territooriumil algas 23. veebruaril 1918 Tallinna lähistel Keila jaama juures. Nõukogude võimu kaitsmisest võttis osa Tallinna tööliste-punakaartlaste ja Tallinna 1. punase polgu võitlejate relvastatud väesalk.

Hoolimata sellest, et Tallinna punakaartlaste väesalk oli puudulikult relvastatud ja lahingtegevuseks liiga vähe ette valmistatud, avaldas ta lahingus Keila all keiserliku Saksamaa regulaarväeosadele kangelaslikku vastupanu. Alles õhtuks õnnestus vaenlasel punakaartlaste positsioonid läbi murda. Äge lahing Keila all sundis Saksa vägesid kaks päeva viivitama edasiliikumisega Tallinna poole, millega võideti kallihinnalist aega linna evakueerimiseks ja Tallinna me-

rebaasis asuvate Balti laevastiku sõjalaevade päästmiseks.

Keila lahingus 23. veebruaril kaotas Tallinna tööliste väesalk surmasaanute ja haavatutena üle 50 inimese. Vaprata surma suri eesti rahva mehine tütar Alice Tisler. Isegi haavatuna ei lahkunud ta lahingpositsioonilt, vaid jätkas saksa röövvalutajate tulistamist, kuni loomastunud timukad tema täakidega surnuks torkasid.

Rindele minnes jättis Alice Tisler kirja oma vanematele. Siin kirjutab ta: «... Lähedavad muidugi vabatahtlikud ja mina lähen nendega kaasa ning võitlen oma aate eest ja, kui tarvis, ka langen... Ma ei saaks rahulikult pealt vaadata, kuidas sakslased meie seltsimehi pooma hakkavad.»

Nõukogude inimesed peavad pühaks mälestust nendest, kes hukkusid võitluses töölisteklassi õnne eest. Alice Tisleri nime kannab üks tänavaid Tallinnas ja ka Keilas.

A. PASS,
ajalooteaduste kandidaat